

OT. 26 - De keuze van Mozes (Ex. 2)

Geschreven door Josine de Jong (zie [bijbelverhalen.nl](http://www.bijbelverhalen.nl))

Exodus 2

Kiezen is soms erg gemakkelijk. Als je moet kiezen tussen een taartje en een kauwgompje, dan weten de meesten van jullie wel wat te kiezen. Maar als je moet kiezen tussen een heel rijke prins of prinses te worden zonder God, of een vluchteling te zijn met God, dan is dat een vreselijk moeilijke keus. Kijk, de Here God kun je niet zien, horen, voelen, ruiken en al die dingen in het paleis zijn zo verlokkelijk.

Toch was er eens een jongeman, die liever schade leed met God, dan een koning te worden zonder God. Die jongeman heette Mozes. Ik zal je eens van hem vertellen.

Het volk waaruit Mozes kwam werd vreselijk onderdrukt. Ze moesten slavenarbeid verrichten, hadden weinig te eten en werden geslagen. De Israëlieten moesten zelfs hun kleine baby's vermoorden van de Farao. Gelukkig was Mozes er mooi aan ontkomen, want zijn moeder en vader hadden hem in een mandje in de Nijl gelegd. Toen had de prinses hem gevonden. Ze vond Mozes zo ontzettend schattig, dat ze hem adopteerde als haar eigen kind.

Mozes werd opgevoed als een echte prins. Hij kreeg les in paardrijden, vechten, geschiedenis en nog meer van zulk soort zaken die een prins moet leren. De mooiste kleren droeg hij en het heerlijkste eten at hij.

Op een dag realiseerde Mozes zich dat hij eigenlijk geen Egyptenaar was. Misschien had iemand hem dat verteld. Natuurlijk werd hij nieuwsgierig naar zijn eigen volk. Hij ging een kijkje nemen in Gosen, de provincie waar de Israëlieten bouwwerken moesten maken voor de Farao. Wat hij toen zag, maakte Mozes vreselijk boos. Zijn volk werd vernederd en geslagen. Wat gemeen. Hij besloot er wel eens even iets aan te doen.

Plotseling werd zijn oog getroffen door een Egyptenaar, die een Israëliet in elkaar sloeg. Dat pik ik niet, dacht Mozes en sprong tussen beiden. Hij verkocht die Egyptenaar toch een optater, dat ie meteen dood neerviel.

De geslagen Israëliet ging er als een haas vandoor en Mozes bleef alleen achter met die dode Egyptenaar. Wat moest ie nou doen?

Vlug groef hij een gat in de grond en begroef hem onder het zand. Zo. Niemand had hem gelukkig gezien.

Een paar weken later ging Mozes weer eens bij zijn volk kijken. En wat zag hij dit keer? Twee Israëlieten waren aan het bakkeleien. Dat was toch al te gek! Ze hadden het al zo zwaar en nou nog samen vechten ook! Weer sprong Mozes tussenbeide. Hij beval hen te stoppen. De grootste en brutaalste van de twee vechtersbazen echter, spuugde zo maar voor Mozes op de grond. 'Bemoei je je er niet mee, prins,' schreeuwde hij. Wou je mij soms ook doden zoals je die Egyptenaar verleden keer hebt gedood?

Mozes schrok zich ondersteboven, dat snap je. Vlug sprong hij op zijn paard en galoppeerde weg.

En weet je waarnaar toe? Nee, niet naar het paleis terug. Mozes vluchtte het land uit, de woestijn in. Nou werd hij zelf een vreemdeling en zwerver.

Maar God vergat hem niet. Na veel jaren in de woestijn als schaapherder geleefd te hebben, werd Mozes geroepen door God om zijn volk te gaan redden.

Ja, God had een plan met Mozes leven en.... dat heeft hij ook met jou. Want je kunt beter arm zijn met God dan rijk zonder Hem.